

Sygn. akt II Ca 365/16

POSTANOWIENIE

Dnia 14 listopada 2016 roku

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSO Paweł Hochman (spr.)
Sędziowie:	SSA w SO Grzegorz Ślęzak SSO Beata Grochulska
Protokolant:	st. sekr. sąd. Beata Gosławska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 31 października 2016 roku

sprawy z wniosku K. Ł.

z udziałem (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w L.

o ustanowienie służebności przesyłu

na skutek apelacji uczestnika

od postanowienia Sądu Rejonowego w Piotrkowie Tryb.

z dnia 23 marca 2016 roku, sygn. akt I Ns 1645/12

postanawia:

1. zmienić zaskarżone postanowienie:

a/ w punkcie pierwszym sentencji na następujące „ustanowić na rzecz (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w L. służebność przesyłu polegającą na prawie korzystania z części nieruchomości położonej w P. przy ul. (...) oznaczonej w ewidencji gruntów nr numer działki (...), dla której w Sądzie Rejonowym w Piotrkowie Trybunalskim jest urządzona księga wieczysta (...) opisaną kolorem różowym począwszy od granicy sąsiedniej od strony zachodniej działki numer (...) w przygranicznym pasie po stronie południowej przylegającym do działki sąsiedniej numer (...) oraz kolorem pomarańczowym i niebieskim na mapie geodety G. K. przyjętej do państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego w dniu 4 sierpnia 2015r. za numerem (...), o powierzchni łącznej (...) ha, która to mapa w części opisaną wyżej stanowi integralną część niniejszego orzeczenia, w zakresie niezbędnym do utrzymania, konserwacji, remontów, modernizacji urządzeń przesyłowych lub ich instalacji w postaci słupa linii napowietrznej oraz linii kablowej wraz z prawem wejścia i wjazdu na teren odpowiednim sprzętem”,

b/ w punkcie drugim sentencji w ten sposób, że zasądzoną w nim kwotę 25.000 złotych obniżyć do kwoty 15.000 (piętnaście tysięcy) złotych,

c/ oddalić wniosek w pozostałej części;

2. oddalić apelację w pozostałej części;

3. ustalić, iż każdy z uczestników ponosi koszty postępowania odwoławczego związane ze swoim udziałem w sprawie.

SSO Paweł Hochman

SSA w SO Grzegorz Ślęzak SSO Beata Grochulska

Sygn. akt II Ca 365/16

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem dnia 23 marca 2016 roku Sąd Rejonowy w Piotrkowie Tryb. ustanowił na rzecz uczestnika (...) S.A. z siedzibą w L. służebność przesyłu polegającą na prawie korzystania z części nieruchomości położonej w P. przy ul (...), oznaczonej w ewidencji gruntów nr działki (...), dla której w Sądzie Rejonowym w Piotrkowie Tryb. jest urządzona księga wieczysta (...), opisanej kolorem różowym, pomarańczowym i niebieskim na mapie geodety G. K. przyjętej do państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego w dniu 4 sierpnia 2015 roku za numerem (...), o powierzchni łącznej (...) ha, która to mapa stanowi integralną część niniejszego orzeczenia, w zakresie niezbędnym do utrzymywania, konserwacji, remontów, modernizacji urządzeń przesyłowych lub ich instalacji w postaci słupa linii napowietrznej oraz linii kablowej wraz z prawem wejścia i wjazdu na teren odpowiednim sprzętem.

Ponadto Sąd Rejonowy zasądził od (...) z siedzibą w L. na rzecz wnioskodawcy K. Ł. kwotę 25.000 złotych tytułem jednorazowego wynagrodzenia za ustanowienie służebności przesyłu opisanej wyżej, płatną z chwilą uprawomocnienia się orzeczenia z ustawowymi odsetkami w razie uchybienia terminowi płatności oraz nakazał ściągnąć od (...) S.A. z siedzibą w L. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Piotrkowie Tryb. kwotę 2 946,08 złotych tytułem części wydatków poniesionych tymczasowo przez Skarb Państwa na wynagrodzenie biegłych.

Jednocześnie Sąd Rejonowy ustalił, że każdy uczestnik ponosi koszty postępowania związane ze swoim udziałem w sprawie.

Podstawę powyższego rozstrzygnięcia stanowiły następujące ustalenia faktyczne i rozważania prawne Sądu Rejonowego:

Wnioskodawca K. Ł. jest właścicielem nieruchomości położonej w P. przy ulicy (...), oznaczonej w ewidencji gruntów numerem działki (...), dla której w Sądzie Rejonowym w Piotrkowie Tryb. urządzona jest księga wieczysta KW numer (...).

Na nieruchomości stanowiącej własność wnioskodawcy znajdują się urządzenia elektroenergetyczne uczestnika (...) S.A. z siedzibą w L. w postaci kablowej podziemnej linii elektroenergetycznej (...) oraz słupa wsporczo typu (...) napowietrzego odgałęzienia linii (...).

Pismem z dnia 31 lipca 2012 roku pełnomocnik wnioskodawcy wezwał uczestnika do zawarcia umowy o ustanowienie służebności przesyłu oraz do zapłaty kwoty nie mniejszej niż 10.704 złotych.

Całkowita powierzchnia objęta służebnością przesyłu na nieruchomości wnioskodawcy wynosi 721 metrów kwadratowych.

Pas technologiczny to część powierzchni gruntu potrzebna do wejścia personelu przy ewentualnych awariach, naprawach, przeglądach, również przy układaniu nowego kabla. Potrzebne są dwa metry w jedną stronę i dwa metry w drugą stronę pasa technologicznego od osi linii kablowej. Całkowita szerokość pasa technologicznego powinna wynosić cztery metry.

Strefa objęta służebnością przesyłu na nieruchomości wnioskodawcy wraz z oznaczeniem terenu koniecznego dostępu do urządzeń elektroenergetycznych w celu wykonywania czynności bieżącej konserwacji, napraw, usuwania awarii przedstawiona jest na mapie do celów prawnych.

Wysokość jednorazowego wynagrodzenia za ustanowienie służebności przesyłu na nieruchomości stanowiącej własność wnioskodawcy wynosi kwotę 25.000 złotych.

Współczynnik K zależy przede wszystkim od sposobu przeprowadzenia infrastruktury przez działkę oraz od stopnia współkorzystania z działki przez właściciela nieruchomości i właściciela infrastruktury.

Posadowienie linii napowietrznej oraz słupa na nieruchomości stanowiącej własność wnioskodawcy wpływa na nią niekorzystnie nie tylko w zakresie pasa technologicznego określonego przez geodetę. Z uwagi na przeznaczenie w studium pod zabudowę mieszkaniową i usługową, istnieje potencjalna możliwość podziału tej działki z wydzieleniem wewnętrznej drogi dojazdowej. Jej wytyczenie byłoby najkorzystniejsze wzdłuż południowej granicy działki, ale posadowienie kabla i słupa skutecznie to uniemożliwia. Współczynnik współkorzystania określono w wysokości 0,6.

Sąd Rejonowy zważył, iż podstawę prawną wniosku w zakresie ustanowienia służebności przesyłu za odpowiednim wynagrodzeniem stanowi art. 305² § 2 k.c., zgodnie z którym, jeżeli przedsiębiorca odmawia zawarcia umowy o ustanowienie służebności przesyłu, a jest ona konieczna do korzystania z urządzeń, o których mowa w art. 49 § 1 k.c., właściciel nieruchomości może żądać odpowiedniego wynagrodzenia w zamian za ustanowienie służebności przesyłu.

Podkreślił, że uczestnik przyłączył się do wniosku co do zasady, kwestionując jednocześnie wysokość wynagrodzenia.

W niniejszej sprawie uczestnik odmówił wnioskodawcy zawarcia umowy o ustanowienie służebności przesyłu, która jest konieczna do korzystania z urządzeń elektroenergetycznych znajdujących się na nieruchomości wnioskodawcy, a będących własnością uczestnika.

W toku postępowania dopuszczony został dowód z opinii biegłego sądowego z zakresu elektroenergetyki H. C. na okoliczność wyznaczenia granic strefy objętej służebnością (wraz z ustną opinią uzupełniającą), dowód z opinii biegłego sądowego geodety G. K. celem wytyczenia strefy i przedstawienia na mapie, objętej służebnością, a także dowód z opinii biegłej sądowej w dziedzinie (...) (wraz z pisemną opinią uzupełniającą) na okoliczność ustalenia wysokości wynagrodzenia z tytułu ustanowienia służebności.

W ocenie Sądu Rejonowego wszystkie wyżej powołane opinie były rzetelne, spójne, merytorycznie uzasadnione i nie wymagają żadnego uzupełnienia ani wyjaśnienia. Biegły sądowy H. C. w sposób precyzyjny uargumentował dlaczego pas technologiczny powinien mieć cztery metry (dwa metry w jedną stronę i dwa metry w drugą stronę od osi linii kablowej).

Również biegła sądowa T. B. szczegółowo uzasadniła, dlaczego ustaliła współczynnik K – współczynnik współkorzystania w wysokości 0,6. Jak podkreśliła biegła sądowa „posadowienie linii napowietrznej oraz słupa na nieruchomości stanowiącej własność wnioskodawcy wpływa na nią niekorzystnie nie tylko w zakresie pasa technologicznego określonego przez geodetę. Z uwagi na przeznaczenie w studium pod zabudowę mieszkaniową i usługową, istnieje potencjalna możliwość podziału tej działki z wydzieleniem wewnętrznej drogi dojazdowej. Jej wytyczenie byłoby najkorzystniejsze wzdłuż południowej granicy działki, ale posadowienie kabla i słupa skutecznie to uniemożliwia”. Biegła sądowa podtrzymała swoje twierdzenia w pisemnej opinii uzupełniającej, która nie była kwestionowana przez pełnomocnika wnioskodawcy.

Pełnomocnik uczestnika wnosił uwagi i zastrzeżenia do opinii biegłego sądowego H. C. co do określenia całkowitej powierzchni objętej służebnością przesyłu na nieruchomości wnioskodawcy, a także podnosił, że współczynnik ustalony przez biegłą sądową T. B. powinien mieć maksymalną wysokość 0,2. Zdaniem Sądu Rejonowego zastrzeżenia

te stanowiły jedynie próbę polemiki uczestnika nieusatysfakcjonowanego z treści opinii ww. biegłych, lecz nie podważyły trafności poczynionych przez nich ustaleń.

Ponadto Sąd I instancji wskazał, że nie mógłby wydać orzeczenia sprzecznego z wnioskami zawartymi w tychże opiniach. Z przyjmowanej powszechnie zasady, iż sąd jest najwyższym biegłym, nie można wyprowadzać wniosku, że może biegłego zastępować, a to oznacza, że jeżeli do poczynienia ustalenia istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy potrzebne są wiadomości specjalne, sąd nie może dokonywać ich sam, nawet gdyby miał w tej dziedzinie odpowiednie kwalifikacje merytoryczne (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 26 października 2006 roku, I CSK 166/06).

Na podstawie art. 113 ust. 1 w zw. z art. 83 ust. 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tekst jedn. Dz. U. z 2014r., poz. 1025) Sąd Rejonowy nakazał ściągnąć od uczestnika na rzecz Skarbu Państwa kwotę 2.946,08 złotych tytułem części poniesionych przez niego tymczasowo wydatków na wynagrodzenie biegłych.

O kosztach Sąd Rejonowy orzekł na podstawie art. 520 § 1 k.p.c.

Powyższe postanowienie zaskarżył w całości apelacją uczestnik (...) S.A. z siedzibą w L.. Apelujący zarzucił postanowieniu naruszenie:

I) prawa materialnego, tj. przepisów:

1) art. 305¹ k.c. i art. 305² poprzez ich błędną wykładnię i niewłaściwe zastosowanie, tj. ustanowienie służebności przesyłu w zakresie wykraczającym ponad zakres umożliwiający i wystarczający do korzystania z nieruchomości obciążonej zgodnie z przeznaczeniem posadowionych na niej urządzeń przesyłowych;

2) art. 305² § 2 k.c. poprzez jego niewłaściwe zastosowanie i ustanowienie służebności przesyłu za nieodpowiednim, zawyżonym wynagrodzeniem;

II) prawa procesowego, tj. przepisu art. 233 § 1 k.p.c. poprzez brak wszechstronnego rozważenia zebranego w sprawie materiału dowodowego przez Sąd I instancji i oparcie się przy orzekaniu na opiniach:

a) biegłego sądowego elektroenergetyka H. C., która to opinia określa szerokość pasa służebności przesyłu w sposób zawyżony przyjmując, iż owa szerokość powinna wynosić łącznie 4 metry, tj. po 2 metry od osi linii, podczas gdy szerokość pasa służebności przesyłu dla skablowanej (podziemnej) linii SN (...) przebiegającej przez nieruchomość wnioskodawcy, niezbędna do prawidłowej eksploatacji tego urządzenia przez jego właściciela (tj. uczestniczkę) zgodnie z przeznaczeniem owego urządzenia wynosi łącznie 2 metry, tj. po 1 metrze od osi linii;

b) biegłego sądowego geodety G. K., która to opinia określa obszar pasa służebności przesyłu w sposób zawyżony, nadto nie uwzględniła tego, iż część spornej linii kablowej nie jest zlokalizowana na nieruchomości wnioskodawcy, ale na sąsiedniej działce o nr ewid. (...);

c) biegłego sądowego z dziedziny (...), która to opinia określa współczynnik współkorzystania z pasa służebności przesyłu przez wnioskodawcę oraz uczestniczkę w sposób rażąco zawyżony, w szczególności mając na uwadze fakt usytuowania linii tuż przy granicy działki oraz to, iż linia ta jest linią kablową (podziemną), a nie napowietrzną.

Wskazując na powyższe apelujący wniósł o zmianę zaskarżanego postanowienia i ustanowienie służebności przesyłu na nieruchomości wnioskodawcy z uwzględnieniem zastrzeżeń uczestniczki, tj. w zakresie umożliwiającym i wystarczającym do korzystania z nieruchomości obciążonej zgodnie z przeznaczeniem posadowionych na niej urządzeń przesyłowych oraz za odpowiednim wynagrodzeniem, ewentualnie — o uchylenie zaskarżanego postanowienia w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji oraz pozostawienie mu rozstrzygnięcia o kosztach instancji odwoławczej. Ponadto apelujący wniósł o zasądzenie od wnioskodawcy na rzecz

uczestniczka zwrotu kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa prawnego, według norm przepisanych, za obie instancje.

W odpowiedzi na apelację wnioskodawca wniósł o jej oddalenie i zasądzenie od uczestnika na rzecz wnioskodawcy kosztów postępowania apelacyjnego według norm prawem przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja wniesiona przez uczestnika postępowania zasługuje na częściowe uwzględnienie.

Apelacja okazała się skuteczna po pierwsze w takim zakresie, w jakim uczestnik zaskarżył zakres w jakim doszło do ustanowienia służebności przesyłu.

Obciążenia nieruchomości wnioskodawcy i ustanowienia służebności od strony działki nr (...), a więc od strony zachodniej, tam gdzie nie przebiega linia kablowa uznać należy za nieprawidłowe. Trzeba przypomnieć, że na wskazanej wyżej w części zachodniej działki należącej do wnioskodawcy, nie zostały posadowione urządzenia przesyłowe uczestnika, które przebiegają na działce sąsiedniej. Wskazać również należy, że uczestnik postępowania nie wniósł o ustanowienie na tej części nieruchomości wnioskodawcy służebności. Powyższe oznaczają, że w części od granicy działki nr (...) wnioskodawca ma nieograniczone prawo do korzystania ze swojej nieruchomości, a żadne działania uczestnika postępowania - przedsiębiorstwa przesyłowego nie ograniczyły tego prawa.

Jak wynika z przepisu art. 305¹ k.c. nieruchomość można obciążyć na rzecz przedsiębiorcy, który zamierza wybudować lub którego własność stanowią urządzenia, o których mowa w art. 49 § 1, prawem polegającym na tym, że przedsiębiorca może korzystać w oznaczonym zakresie z nieruchomości obciążonej, zgodnie z przeznaczeniem tych urządzeń (służebność przesyłu). W ocenie Sądu Okręgowego wskazana wyżej regulacja nie przesądza, w sposób jednoznaczny, że ustanowienie omawianego prawa jest dopuszczalne jedynie w przypadku gdy urządzenie przesyłowe jest posadowione na nieruchomości (na, nad lub pod gruntem). W poszczególnych stanach faktycznych może okazać się, że dla właściwej eksploatacji urządzenia przesyłowego niezbędne będzie korzystanie również z nieruchomości, na której to urządzenie nie jest posadowione. Nie ulega jednak wątpliwości, że w takiej sytuacji decydujące dla ustanowienia służebności przesyłu winno być stanowisko przedsiębiorstwa przesyłowego, które określi swoje potrzeby w tym zakresie. Brak jednocześnie podstaw aby w przypadku braku w tym zakresie stosownego wniosku ustanowić służebność pomimo, że do naruszenia prawa własności nie doszło.

W tym zakresie na uwzględnienie zasługiwał zarzut apelującego, że Sąd Rejonowy ustanowił służebność przesyłu w sposób wykraczający ponad zakres umożliwiający i wystarczający do korzystania z nieruchomości obciążonej zgodnie z przeznaczeniem posadowionych na niej urządzeń przesyłowych, należało uznać za uzasadniony.

Powyższe determinowało zmniejszenie przyjętej przez Sąd I instancji powierzchni objętej służebnością przesyłu z 721 metrów kwadratowych do 635 metrów kwadratowych, co jest wynikiem odjęcia od ustalonej przez powierzchnię służebności przesyłu (tj. 721 metrów kwadratowych) powierzchni działki od strony zachodniej, na której nie są posadowione urządzenia przesyłowe (tj. 86 metrów kwadratowych).

Apelacja uczestnika jest również częściowo uzasadniona w zakresie, w jakim Sąd I instancji ustalając sposób wyliczenia należnego wnioskodawcy wynagrodzenia za ustanowienie służebności przesyłu, przyjął że współczynnik współkorzystania determinujący wysokość tego wynagrodzenia, ma się tak że w 0,6 to uczestnik postępowania ma prawo korzystać z tej części, która została ustanowiona jako służebność, a więc z pasa gruntu o szerokości niespełna 3 metrów kwadratowych znajdującego się po stronie południowej oraz z przodu działki.

Biorąc pod uwagę wszystkie okoliczności sprawy określające charakter ingerencji w nieruchomość wnioskodawcy, a mianowicie to, że linia przesyłowa jest w zdecydowanej części wkopana w grunt, jest posadowiona w istocie pół metra od granicy działki, wejście na grunt może okazać się niezbędne jedynie w przypadku ewentualnej awarii Sąd Okręgowy uznał, że tak zaproponowany współczynnik współkorzystania jest nieprawidłowy.

Ustalając omawiany współczynnik współkorzystania z nieruchomości Sąd II instancji wziął ponadto pod uwagę nie tylko charakter ingerencji w nieruchomość wnioskodawcy i przebieg linii, ale także przeznaczenie tej nieruchomości. Przypomnieć należy, że nieruchomość wnioskodawcy ma charakter rolny. Brak więc powodu, żeby przyjąć, że nawet na terenie objętym ograniczeniami związanymi ze służebnością przesyłu wnioskodawca nie może okresowo dokonywać jakiś zasiewów, oczywiście za wyjątkiem drzew i krzewów, a więc może korzystać z tej nieruchomości w tej części, zgodnie z jej dotychczasowym przeznaczeniem.

Podkreślić również należy, że teren na którym posadowiona jest podziemna linia energetyczna nie może być przeznaczony pod ciąg komunikacyjny który o ile będzie miał charakter drogi gruntowej może służyć do przemieszczanie się wzdłuż działki. W toku postępowania w przedmiotowej sprawie takie wykorzystanie gruntu zajętego jako pas objęty służebnością (oczywiście z wyjątkiem miejsca gdzie znajduje się słup elektryczny) nie zostało wykluczone.

Sąd II instancji nie zgodził się przy tym z zarzutem wynikającym z apelacji, że współczynnik ten powinien wynosić 0,1, a więc, że zakres korzystania przez uczestnika powinien wynosić tylko 10%, uznając, iż ustalenie takie byłoby zbyt daleko idące. Uczestnik nie może zapominać, że dokonując ograniczenia władztwa wnioskodawcy nad nieruchomością pozbawił go możliwości swobodnego jej wykorzystania chociażby przez dokonanie w przygranicznym pasie gruntu nasadzeń drzew i krzewów co jest charakterystyczne dla właściwego wykorzystania działki, której budowlanego przeznaczenia w przyszłości nie można wykluczyć.

Reasumując Sąd Okręgowy uznał, że ten zakres korzystania przez uczestnika wynosi 40%, a co za tym idzie, władztwo wnioskodawcy nad tą nieruchomością obejmuje 60%.

Nie można natomiast zgodzić się ze skarżącym jakoby wydając zaskarżone orzeczenie Sąd pierwszej instancji ustalił za niezbędny dla określenia zakresu ingerencji w nieruchomości wnioskodawcy zbyt szeroki pas gruntu. Przyjmując, wskazaną szerokość za opinią biegłego H. C. Sąd nie uchybił tym samym treści przepisu art. 322 k.p.c. Podniesione na poparcie powyższego zarzuty w skardze apelacyjnej argumenty uznać należy tym samym jedynie jako przejaw nieuprawnionej polemiki z wnioskami wynikającymi z opinii biegłego. Podkreślić należy, że kwestionując ustalenia biegłego uczestnik postępowania nie wniósł jednocześnie o powołanie innego biegłego z tej specjalności. Wskazać dodatkowo należy, że ustalony przez biegłego jako niezbędny dla właściwego korzystania z urządzenia przesyłowego pas gruntu jawi się jako zgodny z zasadami doświadczenia życiowego. Ewentualna zmiana przewodu, usunięcie jego awarii musi się bowiem co oczywiste wiązać z możliwością wejścia na nieruchomości, z przeprowadzeniem prac ziemnych polegających na odkopaniu urządzenia, dla których wskazany niespełna trzy metrowy pas gruntu jawi się jako niezbędny.

Zmniejszenie powierzchni objętej służebnością przesyłu i zmiana współczynnika współkorzystania prowadziła w konsekwencji do konieczności zmniejszenia należnemu wnioskodawcy wynagrodzenia z 25.000 złotych do 15.000 złotych.

W tym zakresie należało podzielić zawarty w skardze apelacyjnej zarzut naruszenia art. 305² § 2 k.c. poprzez ustanowienie służebności przesyłu za nieodpowiednim, zawyżonym wynagrodzeniem. Poza sporem pozostaje, że wynagrodzenie takie powinno być proporcjonalne do stopnia ingerencji posiadacza w treść cudzego prawa, uwzględniać wartość wykorzystywanej nieruchomości, przewidywany okres korzystania ze służebności oraz społeczno-gospodarcze przeznaczenie nieruchomości obciążonej służebnością i samej służebności, a także powinno pokryć wszystkie niedogodności, jakie w przyszłości dotkną właściciela obciążonej nieruchomości w związku z ustanowieniem służebności (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 9 października 2013 roku, V CSK 471/12, Legalis Nr 877776).

Ustalając wysokość tego wynagrodzenia Sąd Okręgowy przyjął przy tym wszystkie inne założenia, jakie przyjęła biegła sędziowa T. B. w opinii pisemnej uzupełniającej, w której dokonała aktualizacji dokonanej wyceny nieruchomości (k.

317-321), a więc wartość metra kwadratowego, zmniejszając rozmiar powierzchni służebności o brak tej służebności od strony zachodniej. Stąd też zmiana należnego wnioskodawcy wynagrodzenia.

Z tych też względów, Sąd Okręgowy na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. uwzględnił w części apelację i orzekł jak w punkcie „1” sentencji ustanawiając rzecz (...) S.A z siedzibą w L. służebność przesyłu polegającą na prawie korzystania z części nieruchomości położonej w P.przy ul. (...) oznaczonej w ewidencji gruntów nr numer działki (...), dla której w Sądzie Rejonowym w Piotrkowie Tryb. jest urządzona księga wieczysta (...) opisanej kolorem różowym począwszy od granicy sąsiedniej od strony zachodniej działki numer (...) w przygranicznym pasie po stronie południowej przylegającym do działki sąsiedniej numer (...) oraz kolorem pomarańczowym i niebieskim na mapie geodety G. K. przyjętej do państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego w dniu 4 sierpnia 2015 roku za numerem (...), o powierzchni łącznej (...) ha, która to mapa w części opisanej wyżej stanowi integralną część niniejszego orzeczenia, w zakresie niezbędnym do utrzymania, konserwacji, remontów, modernizacji urządzeń przesyłowych lub ich instalacji w postaci słupa linii napowietrznej oraz linii kablowej wraz z prawem wejścia i wjazdu na teren odpowiednim sprzętem. Ponadto Sąd Okręgowy obniżył zasądzoną kwotę wynagrodzenia zasądzonego wynagrodzenia z kwoty 25.000 złotych do kwoty 15.000 złotych i oddalił wniosek w pozostałej części.

W pozostałym natomiast zakresie apelacja uczestnika podlegała oddaleniu na podstawie art. 385 k.p.c. jako niezasadna.

O kosztach postępowania odwoławczego orzeczono na podstawie art. 520 § 1 k.p.c. Zasadą postępowania nieprocesowego jest to, że każdy uczestnik ponosi koszty postępowania związane ze swoim udziałem w sprawie, a więc również koszty dodatkowych dowód z opinii biegłych, które dopuszczono w drugiej instancji, będzie ponosił uczestnik postępowania, albowiem to jego intencją była weryfikacja postanowienia Sądu Rejonowego.

SSA w SO Grzegorz Ślęzak SSO Paweł Hochman (spr.) SSO Beata Grochulska